

Олійник Софія Миколаївна

Київський національний університет технологій та дизайну (м. Київ)

Науковий керівник – д.е.н., проф. Олешко А. А.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інноваційна діяльність потребує залучення інвестиційних ресурсів. Інноваційні інвестиції – це вкладення в об'єкти інноваційної діяльності, в результаті яких створюється прибуток (дохід) та/або досягається соціальний та екологічний ефект. Інноваційно-інвестиційна діяльність – це сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інноваційних інвестицій. Джерелами фінансування інноваційних інвестицій є: власні кошти; кошти державного бюджету; кошти місцевих бюджетів; кошти позабюджетних фондів; кошти вітчизняних інвесторів; кошти іноземних інвесторів; кредити, у тому числі на пільгових умовах; інші кошти.

Формування портфеля інвестицій в інновації відбувається в кілька етапів, виходячи з цілей і обсягу інвестиційних ресурсів, а саме:

Інноваційні інвестиції у формі розробки нової науково-технічної продукції включають:

- розробку нової науково-технічної продукції в рамках самого підприємства;
- розробку нової науково-технічної продукції сторонніми організаціями на замовлення.

Відповідно до Керівництва Фраскаті інноваційне підприємство може здійснювати діяльність у двох основних напрямках: 1) використовувати фундаментальні та прикладні дослідження для придбання нових знань і дослідження, спрямовані безпосередньо на конкретні винаходи або модифікації вже існуючих технічних прийомів; 2) розробляти концепції нових продуктів, або процесів, або різноманітні нові методи оцінки їх придатності та життєздатності; на різних стадіях інноваційного процесу цей напрям включає: а) розробки та випробування; б) подальші дослідження, спрямовані на зміни конструкції або технічних функцій [1].

Базисом інвестиційної політики має стати державна інвестиційна стратегія як правовий документ, що забезпечує впорядкованість, комплексність, системність та поступовість впровадження регулюючих інструментів у період економіко-політичної нестабільності та у період стабілізації економіки. Стратегія має включати чіткий план заходів державного регулювання в усіх сферах національного господарства із визначенням термінів впровадження, виконавців [2].

Державна інвестиційна стратегія в умовах економічної кризи має включати низку концептуальних положень, що забезпечуватимуть фінансову життєдіяльність держави. Це стосується як політики залучення іноземних інвестицій, так і процесів активізації внутрішнього інвестування.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. *The Measurement of Scientific and Technological Activities*. Frascati Manual 2002. Proposed Standard Practice for Surveys on Research and Experimental Development: OECD. Published by : OECD Publishing 2006.
2. Олешко А. А., Красюк Я. О., Борисова М. С. Антикризове управління інвестиційними процесами в національній економіці. *Держава та регіони. Серія: економіка та підприємництво*. 2020. Вип. 1 (112). С. 143 – 148. <https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/17133>